

§ 5.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provede je ministr financí.

Dr. Hácha v. r.

Ing. Eliáš v. r.

Ježek v. r.

Dr. Havelka v. r.

Dr. Kalfus v. r.

Čipera v. r.

Dr. Krejčí v. r.

Bubna v. r.

Dr. Kratochvíl v. r.

Dr. Klumpar v. r.

128.

Vládní nařízení

ze dne 22. února 1940,

kterým se upravují některé právní poměry v souvislosti s převzetím obchodů zemských úvěrních ústavů v Praze a jejich filiálék v Bratislavě na Slovensku Slovenskou hypoteční a komunální bankou.

Vláda Protektorátu Čechy a Morava nařizuje podle čl. II ústavního zákona zmocňovacího ze dne 15. prosince 1938, č. 330 Sb.:

§ 1.

(1) Veškeré povinnosti Hypoteční banky České (dříve Hypoteční banky království českého), Zemské banky (dříve Zemské banky království českého) a jejich filiálék v Bratislavě, které se vztahují na závazky z neemisních obchodů (ze vkladů na vkladní knížky, na vkladní listy, na pokladniční poukázky a v běžných účtech, jakož i z deposit jakéhokoliv druhu), jimi uskutečněných a převzatých Slovenskou hypoteční a komunální bankou se sídlem v Bratislavě podle jejich dohod s oběma napřed uvedenými bankami, zanikají dnem protokolárního převzetí dotčených obchodů.

(2) Tímto dnem jest, pokud jde o Zemskou banku v Praze a její filiálku v Bratislavě, 18. říjen 1939, a pokud jde o Hypoteční banku Českou a její filiálku v Bratislavě, 30. listopad 1939.

§ 2.

Ručení země České za závazky (§ 1) pomíjí dnem jejich zániku.

§ 3.

Dohody sjednané zemskými úvěrními ústavy v Praze se Slovenskou hypoteční a komunální bankou v Bratislavě v souvislosti s převzetím obchodů vztahujících se na území Slovenského státu, jakož i právní jednání, listiny a úřední úkony, potřebné k provedení těchto dohod, jsou osvobozeny od jakýchkoliv daní, poplatků, kolků a dávek za úřední úkony ve věcech správních.

§ 4.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provede je ministr vnitra v dohodě s ministrem financí a zúčastněnými ministry.

Dr. Hácha v. r.

Ing. Eliáš v. r.

Ježek v. r.

Dr. Kratochvíl v. r.

Dr. Kalfus v. r.

Dr. Havelka v. r.

Dr. Kapras v. r.

Čipera v. r.

Dr. Krejčí v. r.

Bubna v. r.

Dr. Klumpar v. r.

129.

Nařízení předsedy vlády

ze dne 16. dubna 1940

o cenách železného a jiného kovového zboží.

Podle § 2, odst. 1 vládního nařízení ze dne 10. května 1939, č. 121 Sb., o zřízení nejvyššího úřadu cenového, nařizují:

§ 1.

Základní ustanovení.

(1) Ceny železného a jiného kovového zboží tvoří se v tuzemském obchodním styku podle ustanovení tohoto nařízení.

(2) Železným nebo kovovým zbožím podle tohoto nařízení nejsou:

a) všechny druhy surového železa a jeho slitin,

b) železný a ocelový materiál podle seznamu materiálu k vyhlášce Fe-C 4 ministra průmyslu, obchodu a živností ze dne 24. ledna

1940 (úřední list č. 21/1940), avšak kromě výrobků sleváren (pol. 18),

c) obecné kovy, a to přípravný materiál a surovina podle vyhlášek ministra průmyslu, obchodu a živností ze dne 27. října 1939, č. 18 (Met 1), o povinném vedení skladních knih a hlášení zásob obecných kovů, a č. 19 (Met 2), kterou se vydávají prováděcí předpisy a vysvětlivky k vyhlášce č. 18 (úřední list č. 249/1939).

(3) Z ustanovení odstavce 1 jsou vyňaty výrobky pro technickou potřebu, jakož i klenoty a šperky, zhotovené co do hodnoty převážně ze zlata, stříbra a platiny.

(4) Nejvyšší úřad cenový může z tohoto nařízení vyjmouti zcela nebo částečně (odstavce 2 a 3) ještě jiné určité druhy železného nebo jiného kovového zboží a pojmouti do něho jiné druhy zboží.

(5) Ustanovení tohoto nařízení platí též pro tuzemský obchod se železným a jiným kovovým zbožím, dovezeným z ciziny; jinak zůstávají nedotčeny předpisy nařízení předsedy vlády ze dne 8. září 1939, č. 221 Sb., o cenách zboží při vývozu a dovozu.

(6) Ceny železného a jiného kovového zboží jsou vyňaty z ustanovení nařízení předsedy vlády ze dne 20. července 1939, č. 175 Sb., o zákazu zvýšení cen.

§ 2.

Tvoření cen.

(1) Nejvyšší přípustná cena se tvoří:

1. při výrobě z:

a) pořizovací ceny surovin a pomocných látek,

b) mezd a platů,

c) nákladové a ziskové přírážky;

2. v obchodu z:

a) pořizovací ceny zboží,

b) mezd a platů,

c) nákladové a ziskové přírážky.

(2) Pokud nově utvořená cena seriového zboží převyšuje ceny přípustné na ostatním říšském území za zboží stejné, stejného druhu nebo srovnatelné, jsou podniky povinny uvědomiti o tom nejvyšší úřad cenový nejpozději měsíc před tím, než uvedou jimi vyráběné seriové zboží do obchodu, s udáním srovnávacích cen, kalkulací a množství, jež má být

vyrobeno. Jsou-li na ostatním říšském území cenové oblasti, platí ceny stanovené pro provincii Slezsko nebo Sudety. Nejvyšší úřad cenový má právo kdykoliv snížit cenu seriového zboží na stav cen přípustných na ostatním říšském území za zboží stejné, stejného druhu nebo srovnatelné.

(3) Ceny výrobků, které jsou přede dnem účinnosti tohoto nařízení vyrobeny nebo v obchodě uskladněny, avšak budou teprve po tomto dni prodávány, tvoří se podle předpisů tohoto nařízení.

(4) Nejvyšší úřad cenový může pro tvoření nejvyšších cen u určitých druhů zboží naříditi též jiný způsob, než jaký je uveden v odstavci 1.

§ 3.

Určení pojmů.

(1) Železné a jiné kovové zboží, v dalším pouze „zboží“, ve smyslu tohoto nařízení jsou všechny polotovary nebo hotové výrobky, vyrobené co do množství nebo hodnoty převážně ze železa nebo jiných kovů.

(2) Suroviny jsou všechny látky nebo polotovary, z nichž se zboží skládá.

(3) Pomocné látky jsou ony hmoty, bez jejichž použití nemůže být zboží zhotoveno v zamýšleném druhu a jakosti (na př. koks a vápno pro kuplovnu, modely pro odlitky a pod.).

(4) Provozní látky, jako na př. oleje a tuky pro stroje, elektrický proud atd., nepatří k pomocným látkám.

(5) Pořizovací ceny jsou nákupní ceny látek skutečně použitých, zvýšené o nezbytné náklady opatřovací, jako dovozní, clo a pod. Cenu zhodnotitelných odpadků nutno odečísti.

(6) Mzdy a platy podle tohoto nařízení jsou částky vyplacené do výše nařízené nebo schválené ministerstvem sociální a zdravotní správy a s nimi souvisící sociální dávky, které podle zákonné úpravy hradí podnikatel.

§ 4.

Nákladová a zisková přírážka.

(1) Nákladová a zisková přírážka je rozdíl mezi cenou dosaženou převážně v prvním čtvrtletí 1939 (doba srovnávací) při srovnatelných prodejích stejného nebo srovnatelného zboží a

a) ve výrobě:

pořizovací cenou surovin, pomocných látek, jakož i mzdami a platy a sociálními dávkami, vzatými za podklad výpočtu této převážně dosažené ceny zboží (§ 3, odst. 5 a 6);

b) v obchodě:

pořizovací cenou zboží, mzdami a platy a sociálními dávkami, vzatými za podklad výpočtu této převážně dosažené ceny (§ 3, odst. 5 a 6).

(2) Jestliže v době srovnávací nebylo prodějí podle odstavce 1, vezmou se za základ srovnatelné prodeje stejného nebo srovnatelného zboží ze tří měsíců roku 1938 za sebou jdoucích a pokud možno nejbližších prvnímú čtvrtletí roku 1939.

(3) Jestliže nákladová a zisková přírážka podle odstavce 1 nebo 2 není zjistitelná, může býti připočtena přírážka, která v poměru k ostatním přírážkám v podniku jest oprávněna podle druhu, jakosti a množství zboží. V případech, kde srovnání není možné, budíž postupováno jako u nově založených podniků podle § 6.

(4) Doklady pro výpočet nákladových a ziskových přírážek musí býti uschovány nejméně 5 let. Pokud tyto doklady v době uveřejnění tohoto nařízení jsou po ruce, nesmějí býti zničeny.

(5) Nejvyšší úřad cenový může nákladové a ziskové přírážky všeobecně anebo v jednotlivých případech zvláště upravit.

§ 5.

Evidence přírážek.

(1) Podniky musí sestaviti a vésti pro každou skupinu zboží seznam svých nákladových a ziskových přírážek; tento seznam musí býti kdykoliv na vyzvání nejvyššího úřadu cenového nebo orgánů jím pověřených účetnický doložen. Seznam musí býti nejpozději do 1. července 1940 předložen trojmo k ověření příslušné obchodní a živnostenské komoře, která potom jeden exemplář vrátí podniku k uschování, jeden exemplář předloží nejvyššímu úřadu cenovému a jeden exemplář sama uschová.

(2) Ceníky seriového zboží musí býti rovněž nejpozději do 1. července 1940 odevzdány dvojmo příslušným odborným skupinám Ústředního svazu průmyslu pro Čechy a Moravu k přezkoušení a k registraci. K těmto

ceníkům třeba připojiti odborně postačující popisy zboží a zároveň údaje o platných cenách zboží stejného, stejného druhu nebo srovnatelného na ostatním říšském území (§ 2, odst. 2). Po přezkoušení zašle odborná skupina jeden ceník s popisy zboží a ostatními údaji bez prodlení nejvyššímu úřadu cenovému.

(3) Nejvyšší úřad cenový může všeobecně nebo v jednotlivých případech připustiti nebo naříditi výjimky z předpisů odstavců 1 a 2.

(4) Bude-li některá nákladová a zisková přírážka v budoucnu nově vypočtena, musí býti seznam neprodleně, nejpozději však před odesláním zboží z továrny nebo před prodejem zboží v obchodu, doplněn. Pokud jde o doplnění seznamu, platí obdobně ustanovení odstavců 1 až 3.

(5) Zápis do seznamu a ověření nelze považovati za schválení přírážek.

(6) Po zápisu do seznamu nesmí býti požadována vyšší přírážka.

(7) Orgány pověřené nejvyšším úřadem cenovým mají vždy právo nahlédnouti do dokladů uložených u obchodních a živnostenských komor, jakož i u odborných skupin. Komory jsou povinny zapůjčiti zmíněným orgánům na jejich požádání svrchu uvedené doklady.

§ 6.

Přírážky v nových podnicích.

(1) Podniky, které byly nebo budou zřízeny po srovnávací době (§ 4, odst. 1), musí oznámiti přírážky, které hodlají vzíti za základ pro tvoření cen, příslušnému úřadu, a to:

a) při výrobě přímo nejvyššímu úřadu cenovému,

b) při obchodu nebo výrobě nepřesahující rozsah řemesla příslušnému zemskému úřadu.

(2) Oznámení podle odstavce 1 musí se státi u podniků, zřízených:

a) před účinností tohoto nařízení, nejpozději do 1. července 1940,

b) po účinnosti tohoto nařízení, nejpozději před odesláním zboží z továrny nebo před prodejem zboží v obchodu.

(3) Ustanovení § 5 platí obdobně.

(4) Převzetí, a to i částečné, nebo přesídlení již existujících podniků nelze považovati za znovuzřízení podle odstavce 1.

§ 7.

Obchodní podmínky.

(1) Jako prodejní, dodací a platební podmínky platí podmínky srovnávací doby (§ 4, odst. 1).

(2) Nejvyšší úřad cenový může podmínky uvedené v odstavci 1 přezkoušeti a podle potřeby upravit.

§ 8.

Průměrné ceny.

Zboží stejného druhu a stejné jakosti, které by muselo býti prodáváno za různé ceny, smí býti prodáváno za cenu průměrnou, utvořenou se zřetelem na množství, pokud jest o tom veden zvláštní propočet.

§ 9.

Meziobchodníci.

Při prodeji osobami, které se zařadily do procesu distribučního způsobem v obchodu neobvyklým, lze účtovat nejvýše cenu, za kterou bylo zboží nakoupeno.

§ 10.

Výrobní značka a označení ceny zboží.

(1) Podnikové výrobní značky zboží nesmějí býti měněny a snímány, dokud není zboží prodáno spotřebiteli.

(2) Ceny vyznačené na zboží platí jako požadované ceny prodejní.

§ 11.

Práce ve mzdě.

Ustanovení tohoto nařízení použijí se obdobně na úplaty za výrobu nebo zpracování kovového zboží ve mzdě, jakož i za opravné práce a výkony.

§ 12.

Kontrolní záznamy o zboží.

(1) Obchodníci, jejichž roční obrat v kovovém zboží překročil v předcházejícím roce částku 200.000 K, jsou bez újmy vyhlásek ministra průmyslu, obchodu a živností ze dne 27. října 1939, č. 18, o povinném vedení skladních knih a hlášení zásob obecných kovů

(Úřední list č. 249/1939), a ze dne 20. prosince 1939, č. 39, o vedení skladních knih o stavu skladů železných polotovarů, výrobků válcoven a sleváren (Úřední list č. 290/1939), povinni založiti a vésti kontrolní záznamy o zboží, jež musí obsahovati aspoň tato data: množství zboží, den převzetí zboží, odesílací firmu, výrobní značku a číslo, skladové číslo, nákupní cenu, vykalkulovanou prodejní cenu a odvolání na účetnický záznam.

(2) Obchodníci, jejichž roční obrat v kovovém zboží překročil v r. 1939 částku 200.000 K, jsou povinni založiti kontrolní záznamy o zboží nejpozději 1. června 1940.

§ 13.

Povolení výjimek.

Pokud z národohospodářských důvodů nebo za účelem uvarování se zvláštních tvrdostí jest naléhavě nutná výjimka, může býti nejvyšším úřadem cenovým všeobecně nebo v jednotlivých případech připuštěna nebo nařízena, zejména může býti v souvislosti s úpravou nákladových a ziskových přírážek (§ 4, odst. 5) změněna též základna (§ 2, odst. 1), k níž se tyto přírážky připočítávají.

§ 14.

Zákaz obcházení.

(1) Předpisy tohoto nařízení nesmějí býti obcházeny. Tak zejména nesmí býti přes existující poptávku snižován podíl levnějšího zboží na celkové výrobě při srovnání s podílem roku 1937, leč by platné předpisy připouštěly jiný podíl, nebo leč by potřebné základní suroviny a pomocné látky nebyly prokazatelně ani po ruce, ani by nebylo možno je opatřiti. Obcházením je též, jestliže bez závažného důvodu nedostane se přiměřeného podílu dosavadním zákazníkům při nedostatku zboží.

(2) Dále se nesmějí měniti ceny zboží v důsledku provedení menší nebo vůbec nepodstatné změny jeho tvaru nebo konstrukce, nebo v důsledku změny označení.

§ 15.

Přestupky.

Přestupky tohoto nařízení nebo nařízení, příkazů nebo zákazů podle něho vydaných trestají se podle čtvrté části vládního nařízení č. 121/1939 Sb.

§ 16.

Účinnost.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ing. Eliáš v. r.

130.

**Vyhláška ministra financí (17)
ze dne 17. dubna 1940,**

kteřou se uveřejňuje opatření Národní banky pro Čechy a Moravu v Praze o převodu platů mezi Protektorátem Čechy a Morava a územím bývalého Polska přivtěleným k Německé říši.

Podle § 21, odst. 3 vládního nařízení ze dne 23. června 1939, č. 155 Sb., kterým se vydává devisový řád, vyhláшуji s účinností ode dne vyhlášení připojené opatření Národní banky pro Čechy a Moravu v Praze ze dne 12. dubna 1940.

Dr. Kalfus v. r.

Opatření

**Národní banky pro Čechy a Moravu
v Praze**

o převodu platů mezi Protektorátem Čechy a Morava a územím bývalého Polska přivtěleným k Německé říši.

Národní banka pro Čechy a Moravu v Praze stanoví podle § 17 devisového řádu:

Převod platů vůbec.

Čl. 1.

Vyrovňávání platebních závazků za zboží jakož i ostatních platebních závazků mezi Protektorátem Čechy a Morava a územím bývalého Polska přivtěleným k Německé říši koná se způsobem stanoveným pro převody platů mezi Protektorátem Čechy a Morava a ostatním územím Německé říše v opatření Národní banky pro Čechy a Moravu v Praze ze dne 27. listopadu 1939, uveřejněném vyhláškou ministra financí ze dne 1. prosince 1939, č. 288 Sb.

Staré pohledávky a závazky.

Čl. 2.

Vyrovňávání platebních závazků vzniklých před 1. říjnem 1939 provádí se rovněž způsobem uvedeným v článku 1 a podle zásad stanovených v dalších člancích.

Čl. 3.

(1) Dlužníci z území bývalého Polska přivtěleného k Německé říši složí u Německé súčtovací pokladny 10 RM za 100 K, zní-li závazek na koruny, a 50 RM za 100 pzl, zní-li závazek na polské zloté.

(2) Dlužníci z území Protektorátu Čechy a Morava složí u Národní banky pro Čechy a Moravu v Praze plný počet korun, zní-li závazek na koruny, a 552'18 K za 100 pzl, zní-li závazek na polské zloté.

Čl. 4.

Platební závazky všeho druhu vzniklé před 1. říjnem 1939, pokud byly již složeny zdejším dlužníkem ve prospěch věřitele z území bývalého Polska přivtěleného k Německé říši u tuzemského peněžního ústavu nebo na clearingový účet ústavu Polski Instytut Rozrachunkowy ve Varšavě u Národní banky pro Čechy a Moravu v Praze, budou při převodu na říšské marky přepočítány v poměru 100 K = 9'05 RM. Vzniklý rozdíl bude vplacen na zvláštní fond u Národní banky pro Čechy a Moravu v Praze.

Čl. 5.

Tuzemští věřitelé, jejichž pohledávky za zboží proti dlužníkům v území bývalého Polska přivtěleném k Německé říši vznikly před 1. říjnem 1939 a kteří by utrpěli při převodu svých pohledávek prokazatelnou ztrátu kursovým přepočtem, obdrží náhradu této kursové ztráty od Národní banky pro Čechy a Moravu v Praze, pokud postačí prostředky fondu zřízeného podle článku 4. Tohoto ustanovení lze použít zásadně pouze pro převody pohledávek uskutečněné do 30. září 1940. Právního nároku na poskytnutí náhrady podle tohoto ustanovení není.

V Praze dne 12. dubna 1940.

Národní banka pro Čechy
a Moravu v Praze

Guvernér:

Dr. Dvořák v. r.

Bankovní rada:

Smělý v. r.

Vrchní ředitel:

Dr. Peroutka v. r.